

УКРАЇНА

(19) **UA** (11) **100135** (13) **C2**
(51) МПК (2012.01)
E04F 13/21 (2006.01)
E04F 13/08 (2006.01)
E04B 9/00

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІ
УКРАЇНИ

(12) ОПИС ДО ПАТЕНТУ НА ВІНАХІД

(21) Номер заявки: а 2010 09435	(72) Винахідник(и): Лізаразю Домініка (FR)
(22) Дата подання заявки: 24.12.2008	(73) Власник(и): СЕН-ГОБЕН ІЗОВЕР, 18 Avenue d'Alsace, F-92400 Courbevoie, France (FR)
(24) Дата, з якої є чинними права на винахід: 26.11.2012	(74) Представник: Мошинська Ніна Миколаївна, реєстр. №115
(31) Номер попередньої заявки відповідно до Паризької конвенції: 07/09170	(56) Перелік документів, взятих до уваги експертизою: UA 26080 U, 10.09.2007 FR 2878876 A1, 09.06.2006 FR 2822179 A, 20.09.2002 US 2376279 A, 15.05.1945 FR 2852989 A, 01.10.2004 DE 1609373 A1, 19.03.1970 CH 598438 A5, 28.04.1978
(32) Дата подання попередньої заявки відповідно до Паризької конвенції: 28.12.2007	
(33) Код держави-учасниці Паризької конвенції, до якої подано попередню заявку: FR	
(41) Публікація відомостей про заявку: 25.10.2010, Бюл.№ 20	
(46) Публікація відомостей про видачу патенту: 26.11.2012, Бюл.№ 22	
(86) Номер та дата подання міжнародної заявки, поданої відповідно до Договору РСТ: PCT/FR2008/001825, 24.12.2008	

(54) РОЗПІРНЕ ПРИСТОСУВАННЯ ДЛЯ ОБШИВАННЯ СТІНКИ, ЩО МІСТИТЬ ЗАТИСКНІ ЩОКИ ДЛЯ ЗАТИСКАННЯ МЕМБРАНИ, І ПРИСТРІЙ ОБШИВАННЯ СТІНКИ, ЩО МІСТИТЬ ТАКЕ ПРИСТОСУВАННЯ

(57) Реферат:

Пристрій для обшивання стіни (1, 2) містить щонайменше одне розпірне пристосування (10, 11) та вітрозахисну, парозахисну або пароізоляційну мембрану (32). Щонайменше одне з розпірних пристосувань (10, 11) включає стрижень (12), дві затискні щоки (19, 34), що охоплюють стрижень (12), і засоби (21, 25, 35) блокування з осьовим стягуванням цих двох затискних щік відносно одна одної. Один кінець стрижня (12) обладнаний засобами (13-15, 18) його кріплення на конструктивному елементі стінки (1, 2), що обшивається, а інший кінець – засобами його з'єднання з обшивальною перегородкою (30). Після блокування обидві затискні щоки (19, 34) затискають мембрану (32) по периферії отвору її надівання.

UA 100135 C2

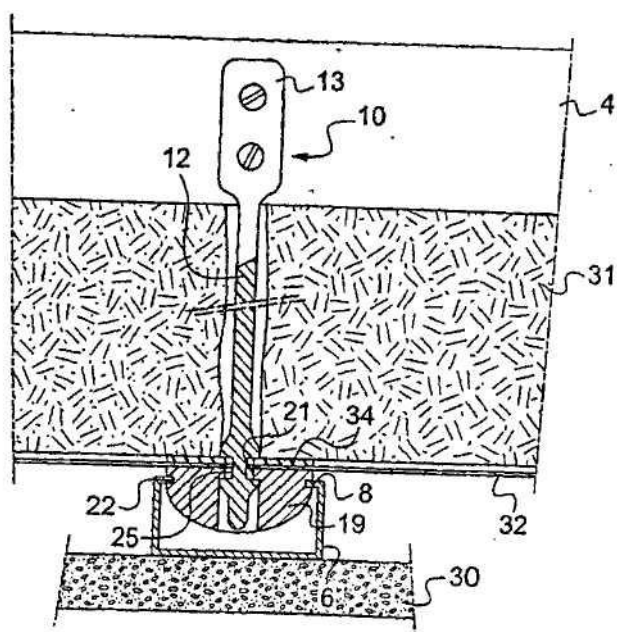

Fig. 2

Винахід стосується обшивання стінок для їх ізоляції або поліпшення зовнішнього вигляду. Зокрема винахід стосується розпірного пристосування, що встановлюється поперечно між стінкою, яка обшивається, і обшивальною перегородкою для втримання останньої на відстані від стінки, яка обшивається.

Обшивання стінки, такої як стіна, стеля або дах будівлі, часто виконують під час ремонту або на новобудові для одержання або поліпшення акустичної або теплової ізоляції будівлі або окремого приміщення. Для цього обшивальну перегородку (контрперегородку або підшивну стелю) кріплять на обшивальному, каркасі, який, в свою чергу, закріплюється на конструктивних елементах стінки, яка обшивається на заданій відстані від неї. Між стінкою, що обшивається, і обшивальною перегородкою розміщують тепло- і/або звукоізоляційне ущільнення (часто яке називається ізоляційним комплексом).

Звичайно ізоляційне ущільнення містить, з одного боку, один або декілька шарів волокнистого ізоляційного матеріалу, такого як мінеральна вата, і, з іншого боку щонайменше одну вітрозахисну або парозахисну мембрану. Частіше за все цю мембрану вставляють між шаром волокнистого матеріалу і обшивальною перегородкою, як правило, вона прилягає до перегородки, а у разі необхідності може бути вставлена між двома шарами волокнистого матеріалу.

Кріплення обшивального каркаса на конструктивних елементах стінки, що обшивається, здійснюють за допомогою розпірних пристосувань, встановлюваних через рівномірні проміжки. Кожне розпірне пристосування містить головний корпус у вигляді стрижня, розташованого поперечно до стінки, яка обшивається, і до обшивальної перегородки, один кінець якого обладнаний засобами його консольного кріплення на конструктивному елементі стінки, що обшивається, і інший кінець якого обладнаний засобами його з'єднання з обшивальним каркасом. Таке розпірне пристосування відоме, наприклад, з документа WO2006/061538.

Під час установлювання ізоляційне ущільнення надівають на стрижні розпірних пристосувань, що приводить до множинного утворення отворів в шарах волокнистого матеріалу і, можливо, в мембрані. Це множинне утворення отворів особливо небажане для мембран, оскільки при цьому гіршає їх постійна або селективна властивість герметичності. Крім того, при утворенні отворів в мембрані вони можуть стати зоною початку розриву, який може поширитися, якщо на мембрану діяти зусиллям натягнення.

Щоб частково уникнути цієї проблеми, як відомо, мембрану розташовують з внутрішньої сторони обшивального каркаса між цим каркасом і обшивальною перегородкою. Таким чином, через мембрану не проходить розпірне пристосування, і вона може залишатися цілою, принаймні, на першому етапі.

Однак це рішення є лише частковим. Кріплення обшивальної перегородки на обшивальному каркасі передбачає пробивання отворів в мембрані кріпильними елементами (дужками, гвинтами, цвяхами і т.д.), що, хоч і в меншому ступені, погіршує герметичність мембрани.

Розташування мембрани перед обшивальним каркасом створює іншу технічну проблему: при такому розташуванні не залишається проміжного простору між мембраною і обшивальною перегородкою. Разом з тим, часто виникає необхідність в прокладці позаду обшивальної перегородки різних кабелів або труб, зокрема для водопостачання, вентиляції, електричного живлення або зв'язку. У цьому випадку проблематично прокладати кабелі й електромонтажну фурнітуру між мембраною і обшивальною перегородкою. Дійсно, кабелі можна прокласти належним чином тільки при наявності отворів, виконаних в мембрані. Крім того, мембрана може бути пошкоджена або може провиснути під дією кабелів або пристосувань для прокладання, кріплення або з'єднання.

Звичайно, ці кабелі можна було б розташувати позаду мембрани. Але в цьому випадку до них неможливо одержати доступ для обслуговування або прокладання нових кабельних відгалужень, якщо не зняти мембрану або не проробити в ній отвір. Крім того, необхідність операцій прокладання кабелів може виникнути вже після обшивання стінки внаслідок нових потреб логістики, які з'являються, або нових технологічних досягнень, що знову ж вимагає зняття мембрани або виконання в ній отвору людьми, які, як правило, не є фахівцями з обшивання стінок і їх ізоляції.

Задачею даного винаходу є створення технічного рішення, яке одночасно забезпечує довготривале збереження цілісності мембрани і що дозволяє залишити легко доступний об'єм позаду обшивальної перегородки для прокладання кабелів.

У зв'язку з цим об'єктом даного винаходу є розпірне пристосування, виконане з можливістю кріплення обшивального каркаса на конструктивному елементі стінки, яка обшивається, що містить стрижень, який проходить в так званому осьовому напрямку, один кінець якого обладнаний засобами його кріплення на конструктивному елементі стінки, що обшивається, й

інший кінець якого обладнаний засобами його з'єднання з обшивальним каркасом, і дві затискні щоки, що охоплюють стрижень, і засоби блокування з осьовим стягуванням цих двох затискних щік відносно одна одної.

Таким чином, після блокування обидві затискні щоки затискають периферію отвору надягання мембрани на стрижень і утворюють подібність вушка для захисту і обмеження цього отвору. За рахунок цього можна контролювати ширину отвору, що дозволяє обмежити і навіть усунути циркуляцію повітря або пари через отвір надягання мембрани. Крім того, затискні щоки забезпечують механічне втримання мембрани, що дозволяє, зокрема, уникнути появи зон початку розриву мембрани.

Задачею даного винаходу є також створення пристрою для обшивання стінки, що містить

- щонайменше одне розпірне пристосування, яке містить стрижень, один кінець якого обладнаний засобами його кріплення на конструктивному елементі стінки, що обшивається й

- вітрозахисну, парозахисну або пароізоляційну мембрану, що надівається на стрижні розпірних пристосувань.

Щонайменше одне з розпірних пристосувань відповідає вищезгаданим ознакам, і його дві затискні щоки затискають між собою після блокування мембрану по периферії її відповідного отвору надягання.

Переважно мембрана втримується затискними щоками розпірних пристосувань позаду обшивального каркаса на відстані від обшивальної перегородки. Таким чином, між обшивальною перегородкою і мембраною залишається вільний простір, в якому можна прокладати кабелі або встановлювати прилади, не ушкоджуючи мембрани.

Іншими не обмежувальними і переважними відмітними ознаками розпірного пристосування відповідно до даного винаходу є:

- воно містить засоби для забезпечення герметичності між щонайменше однією із затискних щік і стрижнем; це дозволяє зберігати суцільну герметичність мембрани в зоні проходження розпірного стрижня, на зразок сальника;

- після блокування затискні щоки містять суцільну замкнену зону (лінію або смугу) взаємного контакту; таким чином, мембрана виявляється, затиснутою вздовж цієї зони контакту, що описує отвір мембрани, таким чином, щоб забезпечити механічне втримання і суцільну герметичність по всьому контуру отвору надягання;

- засоби блокування затискних щік містять засоби пружного осьового повернення затискних щік в напрямку одна до одної; засоби пружного повернення включають власну пружність щонайменше однієї із затискних щік, при цьому засоби блокування працюють під дією згаданої власної пружності;

- воно містить засоби механічного з'єднання щонайменше однієї із затискних щік зі стрижнем, що забезпечують осьове стопоріння затискних щік; ці засоби механічного з'єднання переважно співпадають із засобами блокування і містять, з одного боку, осьовий упор, виконаний на стрижні і протидіючий переміщенню найближчої до стінки затискної щоки, що обшивається, в напрямку цієї стінки, і, з іншого боку, осьовий контрупор, з яким інша затискна щока зачеплюється під дією засобів пружного повернення і який виконаний на стрижні, протидіючи після зачеплення зусиллю повернення цієї іншої затискної щоки, що створюється засобами пружного повернення;

- засоби кріплення стрижня на обшивальному каркасі щонайменше частково виконані щонайменше на одній із затискних щік.

Даний винахід і його реалізація будуть більш очевидні з нижченаведеного опису, представленого, як необмежувальний приклад з посиланнями на креслення, які додаються, на яких

Фіг. 1 - вигляд в перспективі з вирізом горищного приміщення будівлі, дах якого ізолювали за допомогою пристрою обшивання відповідно до даного винаходу.

Фіг. 2 - вигляд в розрізі по вертикальній площині, поперечній до брусів обрешітки, розпірних пристосувань відповідно до даного винаходу.

Фіг. 3 - вигляд в розрізі по вертикальній площині, поперечній до подовжніх стропил, розпірних пристосувань відповідно до даного винаходу.

Фіг. 4 - детальний вигляд в площині заднього кінця стрижня розпірного пристосування, обладнаного множиною відокремлюваних кріпильних пластинок.

У випадку, що розглядається йдеться про внутрішнє ізоляційне обшивання стін будівлі. У прикладі, показаному на фіг. 1, йдеться, зокрема про ізоляцію горищного приміщення будівлі і про здійснюване для цього обшивання зовнішньої стіни 1 і даху 2 цієї будівлі.

У цьому випадку дах 2 класично містить дерев'яну обрешітку, що складається з брусів 3 обрешітки, на яких закріплені кроквяні ноги 4, на які укладають елементи 5 покриття.

Пристрій обшивання відповідно до даного винаходу з'єднують з обрешіткою даху й із зовнішньою стіною. Цей пристрій обшивання містить обшивальний каркас, що містить, з одного боку, горизонтальні рейки 6 для обшивання даху і, з іншого боку, вертикальні рейки 7 для обшивання стіни. Ці рейки прийнято називати обшивальними елементами.

Обшивальні рейки 6 і 7 закріплені відповідно на конструктивних елементах даху 2 і стіни 1, що обшивається, за допомогою множини розпірних пристосувань 10, 11.

Як показано на фіг. 1-3, кожне розпірне пристосування 10, 11 містить стрижень 12, один кінець якого, що називається заднім, обладнаний засобами його консольного кріплення на даху 2 або на стінці 1, й інший кінець якого, що називається переднім, обладнаний засобами його з'єднання з рейкою 6, 7, втримання якої забезпечує пристосування. При монтажі стрижень 12 розташовують в напрямку, по суті перпендикулярному до даху 2 або до стіни 1.

Розпірні пристосування 10, які називаються також підвісками, призначені для обшивання даху і закріплюються на кроквяних ногах 4. Для цього кожне з них містить подовжню кріпильну пластинку 13, виконану на задньому кінці стрижня 12 і що пригвинчується до сторони відповідної кроквяної ноги 4. Розпірні пристосування 11 кріплять на стіні 1 за допомогою поперечної кріпильної пластинки 18, нерухомо з'єднаної із заднім кінцем стрижня і яка пригвинчується до стіни 1.

Згідно з переважною відмітною ознакою, показаною на фіг. 4, розпірне пристосування 10 містить ряд кріпильних пластинок, виконаних в осьовому напрямку стрижня 12 в його продовженні. У цьому випадку показані три пластинки, в тому числі пластинка 13 і дві інші пластинки 14, 15. Можна також передбачити будь-який пристрій, який містить більш трьох пластинок або еквівалентних засобів і що містить, зокрема від дванадцяти до п'ятнадцяти отворів.

Між пластинками виконані крихкі зони 16, 17. Ці зони мають менший механічний опір на вигин навколо напрямку рейок 6, що дозволяє відокремлювати пластинки 14 або 15, згинаючи їх вручну або відрізаючи за допомогою кусачок, щоб одержати необхідну довжину. Така можливість адаптації дозволяє, зокрема - скоротити число артикулів пристосувань, що виготовляються і продаються, і уникнути помилок при замовленні або постачанні, які можуть затримати виконання робіт на будівництві, якщо будуть виявлені дуже пізно.

Таким чином, кожне розпірне пристосування має габаритну довжину (відповідну відстані між його крайніми точками в подовжньому напрямку), що звичайно становить від 200 до 350 міліметрів, коли воно обладнане всіма своїми кріпильними пластинками, і від 80 до 150 міліметрів, якщо залишається тільки остання кріпильна пластинка.

У варіанті розпірне пристосування містить єдину пластинку, наприклад, у вигляді язичка, що містить множину подовжніх міток, переважно виконаних у вигляді нарізних отворів, призначених для розмітки положення кріплення пристосування на кроквяній нозі. Переважно крихкі зони обмежені лініями ослаблення, сприяючими їх відокремленню, або іншими мітками.

Як показано на фіг. 2 і 3, передній кінець стрижня 12 обладнаний засобами його з'єднання з відповідною рейкою, яка в цьому випадку є горизонтальною рейкою 6 обшивання даху. Ці засоби з'єднання містять головку 19, яка називається в цьому випадку ключем, що встановлюється на передній кінець стрижня 12.

Засоби механічного з'єднання цієї головки зі стрижнем 12 після зачеплення протидіють її переміщенню уперед, але дозволяють їй щонайменше частково повертатися навколо стрижня 12.

У цьому випадку ці засоби механічного з'єднання працюють на зразок кліпса. На передньому кінці стрижня 12 виконаний кільцевий паз 25, який містить задню сторону 26 і передню сторону 27, що створюють осьові упори. Головка 19 містить центральний отвір 20, для посадки на передній кінець стрижня 12. У цьому центральному отворі виконане звуження 21, яке примусово, на зразок кліпса, вводять в паз 25 після проходження твердої точки. Ця тверда точка фізично виконана у вигляді конусного запличика 28 перед пазом 25, який утворює рампу для заціпання.

Нарешті, засоби з'єднання містять засоби кліпсового полозкового з'єднання головки 19 з рейками 6, 7.

У цьому випадку кожна рейка 6, 7 виконана у вигляді металевого профілю або обшивального елемента з С-подібним перерізом, що містить внутрішні бортики 8, спрямовані один до одного для зачеплення на зразок кліпса з відповідним вирізом 22 головки 19. Для полегшення заціпання бортиків 8 рейки у вирізах 22 головка 19 містить опуклу передню сторону, діючу на зразок рампи, примушуючи пружно розсовуватися гілки рейок.

Стрижень 12 кожного розпiрного пристосування 10, 11 виконують з пластичного матеріалу заодно з кріпильними пластинками 13, 14, 15 і пазом 25. Головку 19 виконують таким же чином. Як правило, для виконання стрижня 12, а також для виконання головки 19 можна використовувати полімер або співполімер, такий як поліамід.

5 Обшивальну перегородку 30, що складається з обшивальних плит типу гіпсокартона В А 13, встановлюють і кріплять гвинтами або заклепками на обшивальній обрешітці, утвореній рейками 6, 7.

10 Між стінкою (стіна 1 або дах 2), що обшивається, і обшивальною перегородкою 30 розміщують тепло- або звукоізоляційне ущільнення. Це ущільнення містить товстий шар 31 волокнистого ізоляційного матеріалу, такого як мінеральна вата або волокна тварини або рослинного походження. Цей шар 31 утворений послідовним накладенням ізоляційних панелей або повстяних матів, що надіваються на стрижні 12 розпiрних пристосувань 10, 11. Ці ізоляційні панелі або повстяні мати звичайно надходять в продаж товщиною 65, 75, 85, 100, 200 або 240 міліметрів.

15 Ізоляційне ущільнення згаданого пристрою обшивання додатково містить вітрозахисну, парозахисну або пароізоляційну мембрану 32, що розташовується на товстому ізоляційному шарі 30 між цим шаром і рейками 6, 7 і надіту для цього на стрижні розпiрних пристосувань 10, 11. Ця мембрана є, наприклад, гідрорегулюючою, тобто має проникність по відношенню до пари, яка змінюється в залежності від оточуючої вологості, і такі мембрани описані в документах 20 FR2884843 і WO96/33321. Звичайно товщина такої мембрани становить від 5 до 100 мікромметрів.

Систему ізоляційного ущільнення разом із шаром волокнистого матеріалу і мембраною прийнято називати ізоляційним комплексом. У варіанті він може містити декілька шарів волокнистого матеріалу і декілька мембран.

25 За рахунок свого надягання на стрижні 12 мембрана 32 є ажурною навколо кожного розпiрного пристосування 10, 11, і згідно з винаходом передбачені засоби для відновлення і збереження цілісності вітрозахисної, парозахисної або пароізоляційної функції цієї мембрани.

30 Для цього кожне розпiрне пристосування містить дві кільцеві затискні щоки, які охоплюють стрижень, і засоби блокування з осьовим стягуванням цих двох затискних щік в напрямку одна до одної, при цьому після блокування ці дві затискні щоки затискають між собою мембрану 32 по периферії її відповідного отвору надягання.

35 Потрібно зазначити, що це затискання відбувається в суцільній і замкненій зоні взаємного контакту. У цьому випадку ця зона контакту є кільцевою, як і затискні щоки. Разом з тим, у варіантах можна передбачити інші форми затискних щік, що створюють в зоні свого взаємного контакту замкнений контур будь-якої форми, яка відрізняється від кільцевої, наприклад, багатокутної, овальної і т.д.

40 Одна з цих двох затискних щік в цьому випадку є головою 19, що заціпається на передньому кінці стрижня 12. Таким чином, головка 19 виконує дві функції: функцію з'єднання рейок 6, 7 з розпiрним пристосуванням 10, 11 для кріплення обшивальної обрешітки і тимчасову функцію захоплення або "затискання у вигляді сендвіча" мембрани 32 для замикання і перекриття її отвору надягання.

45 Інша затискна щока виконана у вигляді шайби 34 з центральним отвором 35, край якого заціпається в блокувальному пазу 26 стрижня 12. Ця шайба 34 має конусну форму і виконана з можливістю пружної деформації для придання їй плоскої форми. Ця власна пружність шайби 34 примушує її притискатися до задньої сторони 23 головки 19. У цьому випадку вона виконана з металу, наприклад, з м'якої і нержавіючої сталі, однак її можна також виконувати з того ж пластичного матеріалу, що і головку 19, або з іншого пластичного матеріалу.

50 При монтажі шайбу 34 надівають на стрижень 12 розпiрного пристосування 10, 11 після надягання на стрижень 12 товстого ізоляційного шару 31. Шайбу 34 саджають із зусиллям, щоб вона пройшла через заплечик 28 стрижня 12 і опинилась перед шаром 31, при цьому край її центрального отвору 35 спирається на задню сторону 26 блокувального паза 25.

Після цього на кінець стрижня 12 надівають мембрану 32 і притискають її до шайби 34 і шару 31.

55 Головку 19 також саджають із зусиллям на кінець стрижня 12, і вона притискує мембрану 32 до шайби 34. Цю посадку проводять із зусиллям, при цьому звуження 21 головки 19 проходить через тверду точку, що фізично являє собою заплечик 28. Шайба 34, яка спочатку є конічною і периферія якої піддається штовхальному зусиллю задньої плоскої сторони 23 головки 19, деформується, долаючи власну пружність, і стає плоскою і затискає разом з головою 19 мембрану 32 навколо її отвору надягання. Після остаточного заціпання головки 19 на кінці

стрижня 12 мембрана 32 опиняється затиснутою між шайбою 34 і головкою 19 при постійному і попередньо визначеному тиску затискання і з вибиранням зазору.

Головка 19 і шайба 34 стопоряться в осьовому напрямку в кільцевому пазу 25, і, таким чином, мембрана 32 втримується за допомогою головки 19 і шайби 34 розпірних пристосувань 10, 11 позаду рейок 6, 7 на відстані від обшивальної перегородки 30. Таким чином, між обшивальною перегородкою і мембраною залишається вільний простір, і в цьому просторі можна розміщувати кабелі, труби або прилади, не побоюючись пошкодження мембрани.

У не показаному на фігурах варіанті замість кліпсової системи з'єднання можна передбачити, щоб головка 19 взаємодіяла з переднім кінцем стрижня 12 за допомогою системи з'єднання загвинчуванням або системи байонетного з'єднання.

У разі з'єднання за допомогою системи блокування в чверть обороту типу байонетної головки 19 має осьовий хід під дією зусилля пружного повернення, що створюється шайбою 34. На стрижні 12 виконаний упор в напрямку обертання, щоб перешкоджати випадковому роз'єднанню системи блокування в чверть обороту і щоб проходження цього упора могло відбуватися тільки для вищезазначеного пружного осьового ходу.

Нарешті, можна також передбачити засоби для забезпечення герметичності між щонайменше однією із згаданих затискних щік згаданого розпірного пристосування і його стрижнем.

ФОРМУЛА ВІНАХОДУ

1. Пристрій для обшивання стінки (1, 2), який містить щонайменше одне розпірне пристосування (10, 11), що містить стрижень (12), один кінець якого обладнаний засобами (13-15, 18) його кріплення на конструктивному елементі стінки (1, 2), що обшивається, й інший кінець якого обладнаний засобами його з'єднання з обшивальною перегородкою (30),

вітрозахисну, парозахисну або пароізоляційну мембрану (32), що надівається на стрижні (12) розпірних пристосувань (10, 11),

який **відрізняється** тим, що щонайменше одне з розпірних пристосувань (10, 11) містить дві затискні щоки (19, 34), що охоплюють стрижень (12), і засоби (21, 25, 35) блокування з осьовим стягуванням цих двох затискних щік відносно одна одної, при цьому після блокування обидві затискні щоки (19, 34) затискають мембрану (32) по периферії її отвору надягання.

2. Пристрій для обшивання за п. 1, в якому затискні щоки (19, 34) розпірного пристосування (10, 11) утворюють після блокування суцільну і замкнену зону взаємного контакту.

3. Пристрій для обшивання за п. 1 або 2, в якому засоби блокування затискних щік (19, 34) розпірного пристосування (10, 11) містять засоби (34) пружного осьового повернення затискних щік (19, 34) в напрямку одна до одної.

4. Пристрій для обшивання за п. 3, в якому засоби пружного повернення включають власну пружність щонайменше однієї (34) із затискних щік розпірного пристосування (10, 11), при цьому засоби (25, 21) блокування працюють під дією власної пружності.

5. Пристрій для обшивання за одним з пп. 1-4, що містить засоби (21, 25, 35) механічного з'єднання щонайменше однієї (34) із затискних щік розпірного пристосування (10, 11) зі стрижнем (12), що забезпечують осьове стопоріння затискних щік.

6. Пристрій для обшивання за одним з пп. 1-5, в якому засоби механічного з'єднання співпадають із засобами блокування затискних щік розпірного пристосування (10, 11).

7. Пристрій для обшивання за пп. 3 і 6, в якому засоби механічного з'єднання і блокування затискних щік розпірного пристосування (10, 11) містять, з одного боку, осьовий упор (26), виконаний на стрижні (12) і протидіючий переміщенню найближчої до стінки (1, 2), що обшивається, затискної щоки (34) в напрямку цієї стінки, і, з іншого боку, осьовий контрупор (27), з яким інша затискна щока (19) зачеплюється під дією засобів (34) пружного повернення і який виконаний на стрижні (12), протидіючи після зачеплення зусиллю повернення цієї іншої затискної щоки (19), яке створюється засобами (34) пружного повернення.

8. Пристрій для обшивання за п. 7, в якому контрупор (27) нерухомо з'єднаний зі стрижнем (12), закріплений на ньому або виконаний з ним за одне ціле, при цьому інша затискна щока (19) розпірного пристосування (10, 11) зачеплюється з цим контрупором із зусиллям шляхом проходження через тверду точку.

9. Пристрій для обшивання за п. 7, в якому інша затискна щока розпірного пристосування (10, 11) виконана з можливістю взаємодії з контрупором для зачеплення з ним за допомогою системи з'єднання в чверть обороту, яка виконана таким чином, щоб після зачеплення контрупор міг мати осьовий хід під дією засобів пружного повернення, і яка містить упор проти

обертання, який перешкоджає роз'єднанню системи з'єднання в чверть обороту і який може бути пройдений тільки за рахунок осьового ходу.

10. Пристрій для обшивання за одним з пп. 1-9, в якому засоби кріплення стрижня розпирного пристосування (10, 11) на обшивальному каркасі щонайменше частково виконані щонайменше на одній із затискних щік.
11. Пристрій для обшивання за одним з пп. 1-10, в якому затискні щоки (19, 34) розпирних пристосувань (10, 11) втримують мембрану (32) позаду обшивального каркаса (6, 7) на відстані від обшивальної перегородки (30).
12. Розпирне пристосування, виконане з можливістю кріплення обшивального каркаса (6, 7) на конструктивному елементі стінки (1, 2), яка обшивається, що містить стрижень (12), який проходить в так званому осьовому напрямку, один кінець якого обладнаний засобами (13-15, 18) його кріплення на конструктивному елементі стінки, що обшивається, і інший кінець якого обладнаний засобами (19, 25) його з'єднання з обшивальним каркасом (6, 7), яке **відрізняється** тим, що містить дві затискні щоки (19, 34), які охоплюють стрижень (12), і засоби (21, 25, 35) блокування з осьовим стягуванням цих двох затискних щік відносно одна одної, при цьому засоби блокування затискних щік (19, 34) містять засоби (34) пружного повернення затискних щік (19, 34) в напрямку одна до одної.
13. Пристосування за п. 12, в якому затискні щоки (19, 34) утворюють після блокування суцільну і замкнену зону взаємного контакту.
14. Пристосування за п. 12 або 13, в якому засоби пружного повернення включають власну пружність щонайменше однієї (34) із затискних щік, при цьому засоби (25, 21) блокування працюють під дією власної пружності.
15. Пристосування за одним з пп. 12-14, що містить засоби (21, 25, 35) механічного з'єднання щонайменше однієї із затискних щік (19, 34) зі стрижнем (12), які забезпечують осьове стопоріння затискних щік.
16. Пристосування за п. 15, в якому засоби механічного з'єднання і блокування містять, з одного боку, осьовий упор (26), виконаний на стрижні (12) і протидіючий переміщенню найближчої до стінки (1, 2), яка обшивається, затискної щоки (34) в напрямку цієї стінки, і, з іншого боку, осьовий контрупор (27), з яким інша затискна щока (19) зачеплюється під дією засобів (34) пружного повернення і який виконаний на стрижні (12), протидіючи після зачеплення зусиллю повернення цієї іншої затискної щоки (19), яке створюється засобами (34) пружного повернення.
17. Пристосування за одним з пп. 12-16, в якому засоби кріплення стрижня на обшивальному каркасі щонайменше частково виконані щонайменше на одній із затискних щік.

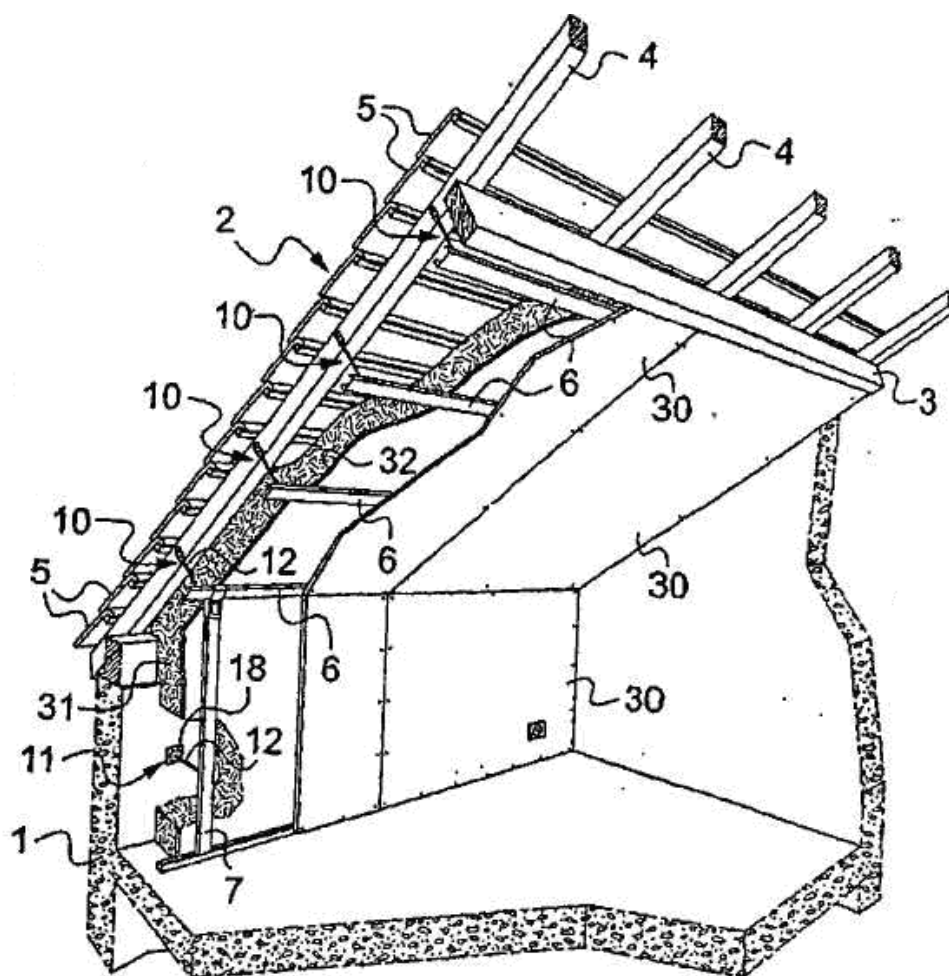

Fig. 1

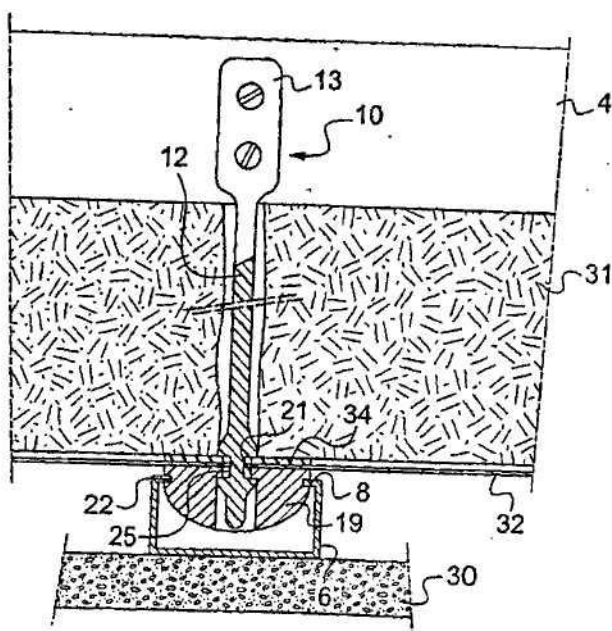
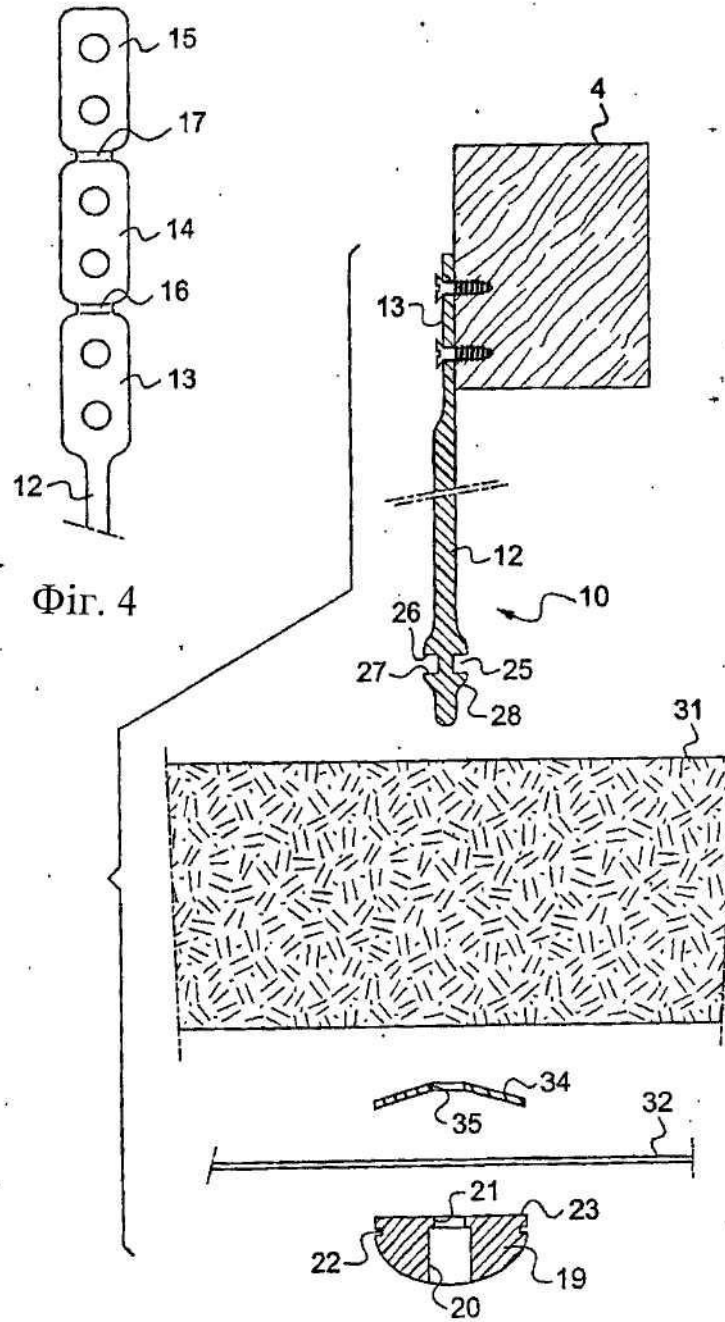

Fig. 2

Комп'ютерна верстка Г. Паяльніков

Державна служба інтелектуальної власності України, вул. Урицького, 45, м. Київ, МСП, 03680, Україна

ДП "Український інститут промислової власності", вул. Глазунова, 1, м. Київ – 42, 01601